

๗๖

ทำให้ถูกหลักวิชา

การฝึกใจให้หยุดนิ่งเป็นกรณียกิจ เป็นกิจที่สำคัญ สำหรับการมาเกิดเป็นมนุษย์ เพราะจะทำให้เราพบความสุขที่แท้จริง และพบความเป็นจริงของชีวิต เมื่อเราได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในตัวแล้ว นี่เป็นกิจที่ควรจะต้องทำควบคู่กับการทำมาหากิน การศึกษาเล่าเรียน การครองเรือน

แม้พวกเราจะทราบว่าเป็นกรณียกิจ เป็นกิจที่ต้องทำ แต่มักไม่ค่อยมีความขยัน มีความเพียรที่จะปฏิบัติ หรือปฏิบัติก็ปฏิบัติพอเป็นพิธีเท่านั้น ไม่ได้ตั้งใจจริงจังเพื่อให้ใจตั้งมั่นอยู่ภายใน

ที่ท้อก็เพราะว่า นั่งแล้วมีความรู้สึกว่า ไม่ก้าวหน้า ไม่เห็นผลทันอกทันใจ ซึ่งการที่เรานึกคิดอย่างนี้ ไม่ถูกต้อง

การปฏิบัติธรรมย่อมมีผลขึ้นสักวันหนึ่ง แต่ก็ต้องค่อยๆ สังสมความละเอียดของใจไปทุกๆ วัน เพราะใจเราหยาบด้วยการทำมาหากิน คิดพูดทำแต่สิ่งที่ทำให้อารมณ์จิตมันหยาบ มันฟุ้งอยู่ตลอดเวลา ไม่ตั้งมั่น แล้วจู่ๆ จะให้

มาหยุดมานิ่ง ให้ได้ตั้งใจเลย มันไม่ได้นะลูกนะ ต้องอาศัย
การฝึกฝน สั่งสมกันไปทุก ๆ วัน

เรามักจะให้ความสำคัญกับการสนุกสนาน เพลิดเพลิน
ผ่อนคลายอารมณ์ไปในเรื่องราวที่ไม่เป็นสาระแก่นสาร ดูทีวี
บ้าง อ่านหนังสืออ่านเล่นให้เพลิน ๆ หรือไปเที่ยวเตร่ พุดคุย
กันให้เสียเวลา ไม่ค่อยให้ความสำคัญกันอย่างจริงจัง

ซึ่งความจริงแล้ว ถ้าตั้งใจปฏิบัติกันจริงๆ ทำให้ถูก
หลักวิชา ทบทวนคำสอนที่ได้ยินได้ฟังมา แล้วก็หมั่น
ปฏิบัติ หมั่นสังเกต เตียวเราจะพบเหตุแห่งการบกพร่อง
และช่องทางแห่งความสำเร็จ ความสมหวังย่อมจะเกิดขึ้น
กับเราอย่างแน่นอน

๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖